

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/149/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412203722
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5412203722.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľiek: 1/ S. I., rod. H., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XX, 2/ K. Z., rod. H., nar. X.X.XXXX, bytom A. J., P. XXXX/X, 3/ K. H., rod. H., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XX, 4/ O. Q., rod. H., nar. XX.X.XXXX, bytom A. J., A. H. XXXX/XX, navrhovateľky 1/ až 4/ zastúpené Mgr. Milanom Migom, advokátom so sídlom v A. J., W. XX, proti odporkyňi: D. H., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, zastúpená JUDr. Michaelou Pagáčikovou, advokátkou so sídlom v A. J., W. XX, o určenie neplatnosti právnych úkonov, o odvolaní navrhovateľiek v rade 1/ až 4/ proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č. k. 4C/68/2012-117 zo dňa 12. februára 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľiek, ktorým sa domáhali určenia, že závety spísané poručiťom S. H., nar. XX.XX.XXXX, zomrelým XX.X.XXXX, naposledy bytom U. XX, na notárskom úrade JUDr. Heleny Machajovej v A. J. dňa 20.5.2009 pod č. N 128/09, NZ 16445/09 a dňa 2.5.2011 pod č. N 136/11, NZ 15534/11 a darovacia zmluva, ktorú uzavrel poručiť S. H. s odporkyňou ako obdarovanou, predmetom ktorej bol prevod podielového spoluvlastníctva v podiele 3/10-tiny k nehnuteľnosti - domu s. č. XX postavenom na pozemku parc. č. KN-C 49 zastavané plochy a nádvoria o výmere 551 m² bez pozemku, zapísanom na LV č. XXX pre k. ú. a obec U., ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol Správou katastra Dolný Kubín povolený dňa 16.4.2010 pod č. V 483/2010, sú neplatné. Rozhodnutie o trovách konania si okresný súd v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. vyhradil na dobu do 30 dní po právoplatnosti vo veci samej.

Vyhodnotením vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že nedošlo k porušeniu ustanovení § 39 a § 40 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ani ustanovení § 49 a § 51 ods. 2 Notárskeho poriadku a preto považoval návrh za nedôvodný. Okrem toho navrhovateľky nepreukázali dôvodnosť naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, keďže ako sami uvádzali, že pokiaľ by odporkyňa odstúpila od domu a vzdala sa 3/10-ín, ktoré jej predtým nebohý daroval, tak by nenapadli platnosť závetov a keby odporkyňa dala otcovi pol bytu, tak by sa nesúdili. V konaní vedenom pod sp. zn. 7D/55/2012 po poručiťovi S. H. bolo zistené, že poručiť zanechal dva závety spísané na notárskom úrade JUDr. Heleny Machajovej pod N 128/2009, NZ 16445/2009 a N 136/2011, NZ 15534/2011. Z notárskych zápisníc nevyplýva, že by poručiť bol osoba, ktorá nevie písať a čítať, pričom výsluchom notárky JUDr. Heleny Machajovej v konaní nebolo zistené, že by závety spisovala s osobou, ktorá nevie

písať a čítať, zápisnice podpísal S. H. osobne. Skutočnosť, že S. H. bol osobou, ktorá nevie písať a čítať a teda z tohto dôvodu by závetu mali byť neplatné pre nedodržanie formy pri ich spisovaní, navrhovateľky nepreukázali. O jeho negramotnosti v prvom rade mali svedčiť triedne výkazy za školské roky 1946/47, 1947/48 a 1948/49. Je síce pravdou že v triednom výkaze za školský rok 1946/47, kedy bol žiakom druhej triedy, mal S. H. zo slovenského jazyka a z písania 5, avšak z úpravy písomných prác mal v prvom polroku 3, potom 4. V školskom roku 1947/48 mal zo slovenského jazyka 5, avšak z písania mal známku 3, taktiež mal 3 z občianskej a náboženskej výchovy. V druhom polroku klasifikovaný nebol nakoľko mal slabú dochádzku. V školskom roku 1948/49 nebol klasifikovaný, lebo nenavštevoval školu. Z týchto triednych výkazov však je zrejmé do školy začal chodiť od 02. septembra 1940, pričom za toto obdobie navrhovateľky žiadne triedne výkazy nepredložili. To že nevedel písať a čítať nepotvrdila jednoznačne ani svedkyňa U. A. jeho sestra, ktorá uviedla, že keď mu dali niečo čítať tak to neprečítal, ale nevedela či to preto, že nevedel alebo nechcel. Nevedel sa podpísať a podľa nej mal robiť krížiky čo však je v rozpore so všetkými listinami založenými v spise, kde sa S. H. podpisoval písaným písmom, takto podpísal aj plnomocenstvo pre právneho zástupcu vo veci sp. zn. 7C/54/2010. Ani svedok S. J., hoci tvrdil, že S. H. nevidel čítať noviny alebo objednávať noviny, jednoznačne nepotvrdil, že S. H. nevedel písať a čítať. Nikdy s ním nečítal. S. H. bol zamestnaný na družstve v Oravskej Porube a mal aj vodičský preukaz. Svedok C. F. potvrdil, že S. H. mal priateľa S., ktorý ho nútil aby sa išiel doučovať a skutočne tento aj chodil za učiteľom K. K. v U.. K tomuto učiteľovi chodil domov. Bolo to v roku 1957. V roku 2010 spísal S. H. darovaciu zmluvu v prospech manželky D. H.- odporkyne a to tiež formou zápisnice na notárskom úrade JUDr. Heleny Machajovej. O neplatnosť tejto darovacej zmluvy už v tom čase terajšie navrhovateľky viedli žalobu, pričom v čase tohto konania S. H. žil a bol odporcom v prvom rade. Ani v samotnej žalobe, ani v priebehu celého konania navrhovateľky neuvádzali skutočnosť, že darovacia zmluva je neplatná, pretože nebola urobená spôsobom, ktorú zákon vyžaduje, keďže S. H. nevie písať a čítať. Nakoniec zobrali žalobu späť potom, čo uzatvorili zmluvu o dobrých medziľudských vzťahoch a vzájomnom spolunažívaní. Ani pri tejto zmluve nežiadali, aby bolo poznačené, že S. H. nevie písať a čítať. Považovali ju za úplne platnú. Z výpovedí samotných navrhovateľiek mal okresný súd za to, že žaloba bola podaná iba účelovo a nie z presvedčenia, že závetu sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi. Okresný súd poukázal na výpoveď navrhovateľky S. I., ktorá na pojednávaní dňa 18.10.2012 uviedla, že pokiaľ by odporkyňa odstúpila od domu a vzdala sa 3/10-ín, ktoré jej predtým nebohý daroval, tak by nenapadli platnosť závetov. Na otázku, prečo ako dôvod neplatnosti darovacej zmluvy vo veci 7C/54/2010 tieto skutočnosti neuviedli, navrhovateľka 1/ odpovedala, že otec povedal, že od odporkyne dostal pol bytu v T., z ktorého dôvodu jej potom on zasa daroval 3/10-tiny domu. Polovicu bytu mu však nedala. Keby odporkyňa dala otcovi pol bytu, tak by sa nesúdili. Vplyv na podanie žaloby mala aj skutočnosť, že odporkyňa s nebohým manželom porušili zmluvu o dobrých medziľudských vzťahoch. Tiež uviedla, že o tom, že ich nebohý otec nevedel čítať a písať sa dozvedela po smrti ich matky, keď on to povedal navrhovateľke 2/ a 3/. Je nanajvýš neveriteľné, že by navrhovateľky ako jeho dcéry až do smrti ich matky nemali vedomosť o tom, že ich otec nevedel písať a čítať. Ich matka zomrela v roku XXXX pričom navrhovateľka v 1/ rade mala už vtedy 42 rokov, navrhovateľka v 2/ rade 44 rokov, navrhovateľka v 3/ rade 37 rokov a navrhovateľka v 4/ rade 40 rokov. Pokiaľ žili s otcom v spoločnej domácnosti, nie je možné, aby o tejto skutočnosti nevedeli. Dokazovaním listinami od bývalého zamestnávateľa, Obce Žaškov a Pribiš, ako aj dopravného inšpektorátu v Dolnom Kubíne, nebola potvrdená skutočnosť, že by táto osoba bola na úradoch evidovaná, ako osoba ktorá nevie písať a čítať. Okresný súd tiež poukázal na to, že navrhovateľky za života otca S. H. neurobili žiadne úkony smerujúce k tomu, aby zabránili jeho zneužitiu inými osobami, napr. podaním návrhu na jeho pozbavenie alebo obmedzenie spôsobilosti na právne úkony. Dokonca, keď zistili, že otec spísal darovaciu zmluvu v prospech odporkyne na notárskom úrade ani vtedy neoznámili túto skutočnosť notárovi. Navrhovateľky neunesli dôkazné bremeno, pretože neklasifikovaním S. H. v jednom z ročníkov Základnej školy nemožno nad všetku pochybnosť tvrdiť, že tento bol osobou, ktorá nevedela písať a čítať, keď on sám ešte chodil súkromne k dedinskému učiteľovi. Ani to, že nerád písal nejaké listiny alebo to, že ho svedkovia nevideli čítať noviny neznamena, že tak niekedy neurobil, alebo že bol úplný analfabet. Jednoznačne toto mohlo byť preukázané za jeho života a to v konaní sp. zn. 7C/54/2010 (o neplatnosť darovacej zmluvy), keď túto skutočnosť navrhovateľky mohli uviesť. V tom čase už boli vzťahy medzi nimi a S. H. - ich otcom značne narušené. Keďže to však neurobili, ich tvrdenia možno v terajšom konaní považovať za účelové smerujúce len k tomu, že chcú získať späť majetok, ktorý ich nebohý otec previedol na odporkyňu.

V zákonom stanovenej lehote napadli rozsudok okresného súdu odvolaním navrhovateľky. Podľa ich názoru v konaní bolo preukázané, že ich otec nevedel čítať ani písať, čo preukazuje najmä jednoznačná

výpoveď svedka p. F., ale aj výpovede samotnej odporkyne a jej vyjadrenia k listinám ňou vlastnoručne písaným, avšak podpísaným p. H.. Okresný súd sa však v odôvodnení rozhodnutia ani len nezmienal o uvedených dôkazoch, ktoré svedčia v prospech navrhovateliek. Naopak, z výpovede p. F. vyňal len to, že p. H. chodil ako 23-ročný k učiteľovi. Už len skutočnosť, že 23-ročný človek chodí k učiteľovi domov za účelom, aby sa naučil podpísať, je povšimnutiahodná. Navrhovateľky poukázali aj na to, že viackrát pre súdom zdôraznili, že odporkyňa na ich otca neustále vyvíjala hrubý nátlak, či už v tom, že ho nútila uzatvoriť s ňou manželstvo, ale aj v tom, aby na ňu previedol majetok. Ako jeden z dôkaz navrhovateľky ponúkali súdu CD-nosič s obrazovým a zvukovým záznamom z domácnosti, dokazujúci nátlak a správanie sa odporkyne, avšak tento dôkaz nebol vykonaný. Vo vzťahu k tvrdeniam okresného súdu, že navrhovateľky podali návrh účelovo, uviedli, že súd im nemôže klásť za vinu to, že v predošlom konaní o neplatnosť darovacej zmluvy neuviedli ako dôvod to, že ich otec nevedel písať a čítať. Mali za to, že pre neplatnosť darovacej zmluvy sú postačujúce dôvody, ktoré uviedli. Navyše konanie bolo zastavené pre späťvzatie návrhu a teda tu nie je prekážka res idudicata. Zároveň navrhovateľky poukázali na to, že okresný súd sa nezaoberal tvrdením navrhovateliek, ktoré ako právny dôvod neplatnosti v žalobnom návrhu uvádzali aj § 39 Občianskeho zákonníka a uviedli, že ich otec uzatvoril darovaciu zmluvu pod nátlakom. Rovnako mali za to, že preukázali naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože ak by vstúpili do dedičského konania pri majetkovom stave aký vyplýva z aktuálnych zápisov na listoch vlastníctva a akceptovali by platnosť napadnutých záverov, ich vlastnícke resp. spoluvlastnícke právo k uvedenému majetku by tým bolo ohrozené a ich právne postavenie neisté. Navrhovateľky preto navrhovali, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu tak, že vyhovie žalobnému návrhu, prípadne aby rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateliek uviedla, že sa s rozsudkom okresného súdu stotožňuje a navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. K námietke navrhovateliek, že súd nevykonal dôkaz a to obrazovo-zvukový záznam zachytený na CD nosiči, ktorý navrhovateľky predložili súdu v procese dokazovania, uviedla odporkyňa, že predmetný dôkaz nemožno akceptovať ako zákonný dôkaz, prípustný pre účely dokazovania, nakoľko nebol vyhotovený a spracovaný zákonným spôsobom. Jeho vyhotovenie, spracovanie a ďalšia manipulácia neboli realizované v súlade s požiadavkami zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov. Záznam bol vyhotovený spôsobom, že monitorujúce osoby nahrávali spoza okna udalosti odohrávajúce sa v obydľi odporkyne a to bez vedomia resp. informovaného súhlasu monitorovaných osôb, teda monitorované osoby nemali žiadnu vedomosť o jeho vyhotovení, čo je v hrubom rozpore s požiadavkami § 10 ods. 7 zákona č. 428/2002 Z. z. Pokiaľ bol záznam vyhotovený v súlade s požiadavkami zákona č. 428/2002 Z. z., avšak nie je využitý pre účely trestného konania alebo konania o priestupkoch, ďalšie jeho uchovávanie by bolo v rozpore s ochranou verejného poriadku, bezpečnosti a odhaľovania kriminality. V zmysle § 13 ods. 7 osoba, ktorá takýto záznam vyhotovila, je povinná ho zlikvidovať v lehote 7 dní odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom bol záznam vyhotovený. V súvislosti so spôsobom, akým bol záznam vyhotovený, boli podľa odporkyne jeho vyhotovením porušené ustanovenia zákona č. 428/2002 Z. z. a došlo tak k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv monitorovaných osôb. Zároveň predložený záznam bol vyhotovený v rozpore s § 194a Trestného zákona. Pre účely občianskeho súdneho konania môže byť prípustný iba zákonný dôkaz - teda dôkaz získaný z takého dôkazného prostriedku, ktorý bol z hľadiska objektívneho práva získaný celkom v súlade s platným právom, teda jeho získanie nie je z hľadiska objektívneho práva v rozpore so žiadnou z právnych noriem. Zároveň z tohto záznamu nemožno odvodiť žiadne závery vo vzťahu k otázke platnosti či neplatnosti napadnutých právnych úkonov.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote oprávnenou osobou, rozsudok okresného súdu bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p..

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, spisového materiálu a po vyhodnotení tvrdení účastníkov v odvolacom konaní, dospel k záveru, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie v potrebnej miere a preto sa odvolací

súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi rozhodnutia okresného súdu. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Okresný súd podrobne v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysvetlil akými úvahami sa riadil, keď dospel k záveru, že návrh navrhovateľiek v rade 1/ až 4/ na určenie neplatnosti závetov spísaných poručiteľom S. H., nar. XX.XX.XXXX, zomrelým XX.X.XXXX, na notárskom úrade JUDr. Heleny Machajovej v A. J. dňa 20.5.2009 pod č. N 128/09, NZ 16445/09 a dňa 2.5.2011 pod č. N 136/11, NZ 15534/11 a určenie, že nehnuteľnosť - rodinný dom s. č. XX, postavený na pozemku KN-C parc. č. 49 zastavané plochy a nádvoría o výmere 551 m² bez pozemku, zapísaný na LV č. XXX pre k. ú. a obec U. v podiele 3/10-iny pod B6, patrí do dedičstva po zomrelom S. H., nie je dôvodný. Navrhovateľky v konaní neunesli dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, že poručiteľ S. H. nevedel čítať ani písať v dôsledku čoho mali byť označené závetý, ako aj darovacia zmluva č. V483/10, neplatné podľa § 39 v spojení s §40 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 49 Notárskeho poriadku.

Okresný súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom účastníkov, ako aj svedkov, pričom z takto vykonaného dokazovania nebolo preukázané bez pochybností, že by poručiteľ S. H. nevedel čítať alebo písať. Rovnako to nepreukazujú ani navrhovateľkami predložené triedne výkazy za školské roky 1946/47, 1947/48, 1948/49. Okresný súd v tomto smere správne poznamenal, že z triednych výkazov je zrejmé, že navrhovateľ chodil do školy od 2.9.1940 a za toto obdobie triedne výkazy predložené neboli. Naopak, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poručiteľ získal vodičské oprávnenie a pracoval ako vodič nákladnej dopravy do 18.11.1992 u zamestnávateľa Poľnohospodárske družstvo Žaškov. Okrem toho z výpovede svedka C. F. bolo preukázané, že poručiteľ navštevoval učiteľa K. K., ktorý ho v roku 1957 doučoval. Rovnako z listinných dôkazov - správy Okresného riaditeľstva policajného zboru v Dolnom Kubíne zo dňa 27.11.2012; správy Obecného úradu Žaškov zo dňa 13.12.2012 vyplýva, že poručiteľ nebol evidovaný ako osoba, ktorá nevie čítať alebo písať. Navrhovateľky sa už v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 7C/54/2010 domáhali určenia neplatnosti darovacej zmluvy č. V 483/2010, kde účastníkom konania v procesnom postavení odporcu bol aj S. H. a D. H., ktorá je odporkyňou aj v tomto konaní. Navrhovateľky ako dôvod neplatnosti neuvádzali to, že S. H. nevie čítať alebo písať. Uvedené konanie bolo zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľkami.

Na základe vykonaného dokazovania aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo preukázané, že poručiteľ nevedel písať a čítať. Z toho dôvodu nebolo možné vyhovieť návrhu navrhovateľiek na určenie neplatnosti závetov z dôvodu nedodržania formy pri ich spisovaní v zmysle § 49 Notárskeho poriadku v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka, rovnako tak pokiaľ ide o neplatnosť darovacej zmluvy. Je potrebné prisvedčiť záveru okresného súdu, že v uvedenom konaní sp. zn. 7C/54/2010, ktoré bolo vedené ešte za života S. H., mohli navrhovateľky uviesť, že otec je negramotný a teda mohla byť jeho negramotnosť preukázaná. Keďže to neurobili, ich tvrdenia okresný súd dôvodne považoval za účelové, ktorých jediným cieľom bolo získať späť predmetný majetok, ktorý S. H. previedol na odporkyňu.

Navrhovateľky v odvolaní namietali, že okresný súd sa nevysporiadal s ich argumentáciou týkajúcou sa skutočnosti, že ich otec previedol jeho majetok a podpísal darovaciu zmluvu pod nátlakom, pričom na preukázanie svojich tvrdení predložili zvukovo-obrazový záznam na CD nosiči. Odvolací súd nepovažoval túto námietku za opodstatnenú. Zo žalobného návrhu nevyplýva, že by sa navrhovateľky domáhali neplatnosti označených právnych úkonov z dôvodu, že ich otec - S. H. ich podpísal pod nátlakom odporkyne. Rovnako túto skutočnosť netvrdili ani v priebehu konania pred okresným súdom, ani v tomto smere neprodukovali žiadne dôkazy. Jediným dôvodom neplatnosti označených úkonov, ktorý uvádzali, bola podľa nich skutočnosť, že ich otec nevedel čítať a písať. Navrhovateľky až na pojednávaní pred okresným súdom dňa 22.1.2013 uviedli, že majú zvukový záznam na CD nosiči preukazujúci, že odporkyňa svojho manžela - ich otca S. H. k uzavretiu manželstva nútila, avšak ako dôkaz toto nenavrhujú, vzhľadom na predmet sporu (čl. 107 spisu).

Pokiaľ sa v konaní posudzuje platnosť právneho úkonu, súd ho preskúmava zo všetkých hľadísk, na ktoré Občiansky zákonník viaže platnosť právnych úkonov (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadá sa naň, ako keby

nebol urobený, táto neplatnosť nemôže byť zhojená dodatočným schválením a nemôže sa konvalidovať ani dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. Absolútne neplatný právny úkon nespôsobí právne následky ani v prípade, že na jeho základe už bolo kladne rozhodnuté o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Pri posudzovaní dôvodov neplatnosti zmluvy je potrebné rozlišovať medzi dôvodmi neplatnosti, ktoré musia byť účastníkom tvrdené (napr. nedostatok slobody, vážnosti, rozpor s dobrými mravmi, prípadne omyl) a ostatnými, ku ktorým súd prihliada z úradnej povinnosti (nedostatok formy, neurčitosť, nespôsobilosť subjektu zmluvu uzavrieť, rozpor so zákonom a pod.). Keďže navrhovateľky v konaní pred okresným súdom netvrdili, že dôvodom neplatnosti darovacej zmluvy je hrubý nátlak vyvíjaný odporkyňou na ich otca S. H., okresný súd nemohol posudzovať platnosť či neplatnosť zmluvy aj z tohto dôvodu. Navrhovateľky až v odvolaní proti rozsudku okresného súdu uviedli, že dôvodom neplatnosti darovacej zmluvy má byť aj skutočnosť, že ich otec uzatvoril darovaciu zmluvu pod nátlakom. Keďže účastník zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohol uplatniť, ale neurobil tak v konaní pred súdom prvého stupňa, tieto dôkazy a skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd. Tento prístup je základom neúplného apelačného systému. Dôkazy a skutočnosti, ktoré môžu byť odvolacími dôvodmi aj keď neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú charakteristické tým, že sa považujú za výnimočné a viažu sa na konkrétne vymedzené procesné situácie v konaní pred súdom prvého stupňa. Keďže v prejednávanej veci sa nejedná o žiadny z výnimočných prípadov upravených v § 205a ods. 1 O.s.p., odvolací súd na navrhovateľkami až v odvolacom konaní tvrdenú skutočnosť a predložený dôkaz neprihliadal.

Z týchto dôvodov odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii navrhovateľiek a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Podľa ust. § 224 ods. 4 O.s.p., ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval s poukazom na § 224 ods. 4 O.s.p.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.